

یکشنبه • ۲۷ دی ۱۳۹۴ • سال سیزدهم • شماره ۲۴۹۷ • ۹

شرق روزنامه جهان

چگونه تاب بیاوریم؛ گفت‌وگو با سایمون کریچلی

در تصورناپذیری خشونت؛ احسان شریعتی

۲۰۱۶؛ طلیعه پایان بخشی به افراط گرایی مذهبی در دنیا

نگاه

یادداشت

پیش‌فرض‌های «ترامپ»

این روزها «دونالد ترامپ»، نامزد جنبالی انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده آمریکا، تمرکز زیادی بر مقابله با «هیلاری کلینتون»، نامزد حزب «دموکرات»، کرده است؛ از لفاظی‌های رکیک ترامپ تا به‌چالش‌کشیدن «بیل کلینتون»، همسر هیلاری و رئیس‌جمهور اسبق ایالات متحده! با همه این موارد، فعلا درظاهر ترامپ تمرکزی روی دیگر نامزدهای حزب جمهوری‌خواه ندارد. او حتی زمانی که در مناظره‌های تلویزیونی ظاهر می‌شود، سعی دارد در کسوت یک مجری و بازیگر ظاهر شده و انتقادات بنیادینی را متوجه رقبای درون‌حزبی خود نکند.

این رفتار ترامپ نشان می‌دهد او پیروزی خود در انتخابات درون‌حزبی جمهوری‌خواهان را از بخشی از این پیروزپنداری ترامپ، معلول نظرسنجی‌های متعددی است که ماه‌ها و هفته‌های اخیر صورت گرفته است. ترامپ تاکنون در نظرسنجی‌های متعدد انتخابی صورت‌گرفته، از دیگر نامزدهای انتخابات جلوئر است. رقبای او یعنی «تد کروزر»، «مارک رابوئو»، «جَب بوش» و «بن کارسون» هر یک با فاصله از او در رتبه‌های بعدی نظرسنجی‌ها قرار دارند. از سوی دیگر، تحلیلگران بسیاری از رسانه‌های آمریکایی اعم از جمهوری‌خواه و دموکرات نیز حضور ترامپ در دور نهایی انتخابات را پیش‌بینی کرده و عملا رقابت نهایی را میان او و هیلاری کلینتون می‌دانند.

باین‌حال، به نظر می‌رسد خوشبینی ترامپ می‌تواند در این برهه زمانی، کار دست او و کمپین انتخاباتی‌اش دهد. در جریان رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۰۸ میلادی، شاهد بودیم تا آخرین هفته‌های منتهی به انتخابات درون‌حزبی جمهوری‌خواهان، نظرسنجی‌ها به‌صورت قاطعانه از پیروزی «رودی جولیانی»، شهردار سابق «نیویورک»، حمایت داشت اما «جان مک کین» توانست در رقابت‌های درون‌حزبی بر رودی جولیانی غلبه پیدا کند و به‌عنوان نامزد نهایی این حزب در انتخابات شرکت کند.

باین‌حال، به نظر می‌رسد خوشبینی ترامپ می‌تواند در این برهه زمانی، کار دست او و کمپین انتخاباتی‌اش دهد. در جریان رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۰۸ میلادی، شاهد بودیم تا آخرین هفته‌های منتهی به انتخابات درون‌حزبی جمهوری‌خواهان، نظرسنجی‌ها به‌صورت قاطعانه از پیروزی «رودی جولیانی»، شهردار سابق «نیویورک»، حمایت داشت اما «جان مک کین» توانست در رقابت‌های درون‌حزبی بر رودی جولیانی غلبه پیدا کند و به‌عنوان نامزد نهایی این حزب در انتخابات شرکت کند.

باین‌حال، ترامپ در داخل حزب جمهوری‌خواه با نظرسنجی‌هایی مواجه است که بعضا اختلاف او و دیگر نامزدهای انتخاباتی را حدود سه الی چهار درصد پیش‌بینی می‌کند. باین‌حال، ترامپ به‌درد خورده و در پیام‌های رقابت‌های انتخاباتی درون‌حزبی جمهوری‌خواهان قلمداد کرده و از اکنون برای حضور در دور نهایی رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۱۶ برنامه‌ریزی کند. دونالد ترامپ با هدف قراردادن هیلاری کلینتون در این برهه زمانی و درحالی‌که هنوز رقابت‌های درون‌حزبی جمهوری‌خواهان آغاز شده است، سعی دارد پیام گویایی به دیگر نامزدهای حزب جمهوری‌خواه دهد. کمپین انتخاباتی ترامپ نیز تمرکز خود را به صورتی جدی روی رقابت مستقیم با هیلاری کلینتون قرار داده است. باید مشاهده کرد آیا درنهایت پیش‌فرض ذهنی ترامپ محقق خواهد شد؟

منبع: نیویورکتایمز

پیش‌فرض‌های «ترامپ»

این روزها «دونالد ترامپ»، نامزد جنبالی انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده آمریکا، تمرکز زیادی بر مقابله با «هیلاری کلینتون»، نامزد حزب «دموکرات»، کرده است؛ از لفاظی‌های رکیک ترامپ تا به‌چالش‌کشیدن «بیل کلینتون»، همسر هیلاری و رئیس‌جمهور اسبق ایالات متحده! با همه این موارد، فعلا درظاهر ترامپ تمرکزی روی دیگر نامزدهای حزب جمهوری‌خواه ندارد. او حتی زمانی که در مناظره‌های تلویزیونی ظاهر می‌شود، سعی دارد در کسوت یک مجری و بازیگر ظاهر شده و انتقادات بنیادینی را متوجه رقبای درون‌حزبی خود نکند.

این رفتار ترامپ نشان می‌دهد او پیروزی خود در انتخابات درون‌حزبی جمهوری‌خواهان را از بخشی از این پیروزپنداری ترامپ، معلول نظرسنجی‌های متعددی است که ماه‌ها و هفته‌های اخیر صورت گرفته است. ترامپ تاکنون در نظرسنجی‌های متعدد انتخابی صورت‌گرفته، از دیگر نامزدهای انتخابات جلوئر است. رقبای او یعنی «تد کروزر»، «مارک رابوئو»، «جَب بوش» و «بن کارسون» هر یک با فاصله از او در رتبه‌های بعدی نظرسنجی‌ها قرار دارند. از سوی دیگر، تحلیلگران بسیاری از رسانه‌های آمریکایی اعم از جمهوری‌خواه و دموکرات نیز حضور ترامپ در دور نهایی انتخابات را پیش‌بینی کرده و عملا رقابت نهایی را میان او و هیلاری کلینتون می‌دانند.

باین‌حال، به نظر می‌رسد خوشبینی ترامپ می‌تواند در این برهه زمانی، کار دست او و کمپین انتخاباتی‌اش دهد. در جریان رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۰۸ میلادی، شاهد بودیم تا آخرین هفته‌های منتهی به انتخابات درون‌حزبی جمهوری‌خواهان، نظرسنجی‌ها به‌صورت قاطعانه از پیروزی «رودی جولیانی»، شهردار سابق «نیویورک»، حمایت داشت اما «جان مک کین» توانست در رقابت‌های درون‌حزبی بر رودی جولیانی غلبه پیدا کند و به‌عنوان نامزد نهایی این حزب در انتخابات شرکت کند.

باین‌حال، به نظر می‌رسد خوشبینی ترامپ می‌تواند در این برهه زمانی، کار دست او و کمپین انتخاباتی‌اش دهد. در جریان رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۰۸ میلادی، شاهد بودیم تا آخرین هفته‌های منتهی به انتخابات درون‌حزبی جمهوری‌خواهان، نظرسنجی‌ها به‌صورت قاطعانه از پیروزی «رودی جولیانی»، شهردار سابق «نیویورک»، حمایت داشت اما «جان مک کین» توانست در رقابت‌های درون‌حزبی بر رودی جولیانی غلبه پیدا کند و به‌عنوان نامزد نهایی این حزب در انتخابات شرکت کند.

باین‌حال، ترامپ در داخل حزب جمهوری‌خواه با نظرسنجی‌هایی مواجه است که بعضا اختلاف او و دیگر نامزدهای انتخاباتی را حدود سه الی چهار درصد پیش‌بینی می‌کند. باین‌حال، ترامپ به‌درد خورده و در پیام‌های رقابت‌های انتخاباتی درون‌حزبی جمهوری‌خواهان قلمداد کرده و از اکنون برای حضور در دور نهایی رقابت‌های انتخاباتی سال ۲۰۱۶ برنامه‌ریزی کند. دونالد ترامپ با هدف قراردادن هیلاری کلینتون در این برهه زمانی و درحالی‌که هنوز رقابت‌های درون‌حزبی جمهوری‌خواهان آغاز شده است، سعی دارد پیام گویایی به دیگر نامزدهای حزب جمهوری‌خواه دهد. کمپین انتخاباتی ترامپ نیز تمرکز خود را به صورتی جدی روی رقابت مستقیم با هیلاری کلینتون قرار داده است. باید مشاهده کرد آیا درنهایت پیش‌فرض ذهنی ترامپ محقق خواهد شد؟

منبع: نیویورکتایمز

«ماتیا توالدو»، پژوهشگر شورای روابط خارجی اروپایی در گفت‌وگو با «شرق»:

اروپا سیاست‌هایش را در قبال نتانیاهو تغییر نمی‌دهد

است. البته در بسیاری موارد نیز این کشورها در عمل به طور کامل از رژیم اسرائیل حمایت کرده‌اند.
کا اتحادیه اروپا چگونه می‌تواند در روابط خود با کشورهای عربی و رژیم اسرائیل توازن ایجاد کند؟ ارزیابی شما درباره آینده روابط اتحادیه اروپا با کشورهای عربی و رژیم اسرائیل چیست؟
برای کشورهای اروپایی حفظ روابط حسنه با متحدان عربی همراه با داشتن روابط خوب با رژیم اسرائیل، کار دشواری نیست. اجازه دهید بگویم؛ نه برای رژیم اسرائیل و نه برای عربستان سعودی، اکنون مسئله فلسطین موضوع بسیار مهمی نیست. همان‌گونه که می‌دانیم گفت‌وگوهای محرمانه‌ای میان برخی از کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس و رژیم اسرائیل وجود داشته و اکنون این مسائل علنی شده‌اند. به همین خاطر من پیش‌بینی می‌کنم اروپا ابتکار عمل صلح عربی را از سر گیرد، حتی اگر این موضوع به طور کامل با رضایت رژیم اسرائیل نباشد.

کا روزنامه‌های اسرائیلی ازجمله «جروزالم‌پست» در ماه‌های اخیر درباره گسترش روابط تجاری ایران با کشورهای عضو اتحادیه اروپا پس از توافق هسته‌ای و لغو تحریم‌ها ابراز نگرانی کرده‌اند. آیا این موضوع می‌تواند بر روابط رژیم اسرائیل و اتحادیه اروپا تأثیرگذار باشد؟

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.
کا پارلمان‌های دو کشور بریتانیا و فرانسه دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند. آیا فکر می‌کنید که این موضوع نشانه‌ای از توافق عمومی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا درباره مسئله فلسطین و مسائل مرتبط با آن است یا آنکه در میان کشورهای اروپایی دیدگاه‌های متفاوتی دراین‌باره وجود دارد؟

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.
کا پارلمان‌های دو کشور بریتانیا و فرانسه دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند. آیا فکر می‌کنید که این موضوع نشانه‌ای از توافق عمومی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا درباره مسئله فلسطین و مسائل مرتبط با آن است یا آنکه در میان کشورهای اروپایی دیدگاه‌های متفاوتی دراین‌باره وجود دارد؟

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.
کا پارلمان‌های دو کشور بریتانیا و فرانسه دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند. آیا فکر می‌کنید که این موضوع نشانه‌ای از توافق عمومی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا درباره مسئله فلسطین و مسائل مرتبط با آن است یا آنکه در میان کشورهای اروپایی دیدگاه‌های متفاوتی دراین‌باره وجود دارد؟

کا به نظرتان نتیجه انتخابات سال ۲۰۱۶ آمریکا چه تأثیری بر رویکرد اتحادیه اروپا در قبال منازعه فلسطین – اسرائیل خواهد گذاشت؟ تأثیر این موضوع بر همکاری‌های آمریکا و اروپا در قبال موضوعات مختلف خاورمیانه به‌خصوص مسئله فلسطین چه خواهد بود؟

با پایان دوران ریاست‌جمهوری اوباما یک پنجره گشوده‌شده دیگر که فرصتی برای حل منازعه اسرائیلی– فلسطینی بود بسته خواهد شد. اوباما رئیس‌جمهوری بود که رویکردی متوازن را در قبال فلسطین و رژیم اسرائیل در پیش گرفته بود و در اظهارات همراه با ششم اخیر خود در مواجهه با نظرات نتانیاهو نیز این موضوع را نشان داد. اگر در پیام‌های «موگرینی» و نخست‌وزیرهای کشورهای اصلی اروپایی دقت کنید آنان نیز از موضع اوباما استقبال کردند و اظهار داشتند که حاضر به همکاری با او هستند. تا زمانی که نتانیاهو به‌گونه‌ای وضعیتی را مدیریت کند که اشکالی از روند مذاکرات صلح باز بمانند، طرفین غربی از بازی در چنین مسیری خرسند خواهند بود.
کا نظراتان درباره سرنوشت مذاکرات صلح در سال‌های آینده و وضعیت گزینه تشکیل دو دولت اسرائیلی – فلسطینی چیست؟ آیا فکر می‌کنید این گزینه تحقق‌پذیر است؟

گزینه تشکیل دو دولت فلسطینی – اسرائیلی همواره از نظر جغرافیایی امکان‌پذیر است. فرانسه پس از ازدست‌دادن تسلط بر الجزایر میلیون‌ها نفر از مهاجران را اسکان داد و پرتغال نیز پس از ازدست‌دادن مستعمرات پیشین‌اش در دهه ۷۰ میلادی همین رویه را در پیش گرفت. امکان‌ناپذیرشدن راه‌حل تشکیل دو دولت که اکنون در آن به سر می‌بریم، علت سیاسی دارد. در طرف اسرائیلی، افکار عمومی و اکثریت سیاست‌مداران آن رژیم مخالف هرگونه مصالحه‌ای بر سر مسائل کلیدی ازجمله بیت‌المقدس شرقی هستند. در طرف فلسطینی، فقدان رهبر برای تعیین استراتژی امری واضح و آشکار است اگرچه بسیاری از فعالان جامعه مدنی فلسطینی دراین‌زمینه اقداماتی را انجام داده‌اند.

باین‌حال، در وضعیت کنونی و شرایط موجود، کسانی که برای تغییر و تحول مسالمت‌آمیز به‌منظور دستیابی به صلح دارای استراتژی هستند به حاشیه رانده شده‌اند. انتخابات آزاد در فلسطین ۹ سال پیش برگزار شد و من گمان نمی‌کنم که شاهد برگزاری هیچ‌گونه انتخابات دیگری در سال ۲۰۱۶ میلادی باشیم. درصورتی‌که رهبری فلسطینیان واقعا خواستار تحولی اساسی در وضع موجود نباشد چرا اروپایی‌ها باید دراین‌زمینه پیش‌گام شوند.

است. البته در بسیاری موارد نیز این کشورها در عمل به طور کامل از رژیم اسرائیل حمایت کرده‌اند.

کا اتحادیه اروپا چگونه می‌تواند در روابط خود با کشورهای عربی و رژیم اسرائیل توازن ایجاد کند؟ ارزیابی شما درباره آینده روابط اتحادیه اروپا با کشورهای عربی و رژیم اسرائیل چیست؟

برای کشورهای اروپایی حفظ روابط حسنه با متحدان عربی همراه با داشتن روابط خوب با رژیم اسرائیل، کار دشواری نیست. اجازه دهید بگویم؛ نه برای رژیم اسرائیل و نه برای عربستان سعودی، اکنون مسئله فلسطین موضوع بسیار مهمی نیست. همان‌گونه که می‌دانیم گفت‌وگوهای محرمانه‌ای میان برخی از کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس و رژیم اسرائیل وجود داشته و اکنون این مسائل علنی شده‌اند. به همین خاطر من پیش‌بینی می‌کنم اروپا ابتکار عمل صلح عربی را از سر گیرد، حتی اگر این موضوع به طور کامل با رضایت رژیم اسرائیل نباشد.

کا روزنامه‌های اسرائیلی ازجمله «جروزالم‌پست» در ماه‌های اخیر درباره گسترش روابط تجاری ایران با کشورهای عضو اتحادیه اروپا پس از توافق هسته‌ای و لغو تحریم‌ها ابراز نگرانی کرده‌اند. آیا این موضوع می‌تواند بر روابط رژیم اسرائیل و اتحادیه اروپا تأثیرگذار باشد؟

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.

کا پارلمان‌های دو کشور بریتانیا و فرانسه دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند. آیا فکر می‌کنید که این موضوع نشانه‌ای از توافق عمومی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا درباره مسئله فلسطین و مسائل مرتبط با آن است یا آنکه در میان کشورهای اروپایی دیدگاه‌های متفاوتی دراین‌باره وجود دارد؟

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.
کا پارلمان‌های دو کشور بریتانیا و فرانسه دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند. آیا فکر می‌کنید که این موضوع نشانه‌ای از توافق عمومی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا درباره مسئله فلسطین و مسائل مرتبط با آن است یا آنکه در میان کشورهای اروپایی دیدگاه‌های متفاوتی دراین‌باره وجود دارد؟

با پایان دوران ریاست‌جمهوری اوباما یک پنجره گشوده‌شده دیگر که فرصتی برای حل منازعه اسرائیلی– فلسطینی بود بسته خواهد شد. اوباما رئیس‌جمهوری بود که رویکردی متوازن را در قبال فلسطین و رژیم اسرائیل در پیش گرفته بود

اسرائیل حمایت کرده‌اند.
کا اتحادیه اروپا چگونه می‌تواند در روابط خود با کشورهای عربی و رژیم اسرائیل توازن ایجاد کند؟ ارزیابی شما دربارۀ آینده روابط اتحادیه اروپا با کشورهای عربی و رژیم اسرائیل چیست؟

برای کشورهای اروپایی حفظ روابط حسنه با متحدان عربی همراه با داشتن روابط خوب با رژیم اسرائیل، کار دشواری نیست. اجازه دهید بگویم؛ نه برای رژیم اسرائیل و نه برای عربستان سعودی، اکنون مسئله فلسطین موضوع بسیار مهمی نیست. همان‌گونه که می‌دانیم گفت‌وگوهای محرمانه‌ای میان برخی از کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس و رژیم اسرائیل وجود داشته و اکنون این مسائل علنی شده‌اند. به همین خاطر من پیش‌بینی می‌کنم اروپا ابتکار عمل صلح عربی را از سر گیرد، حتی اگر این موضوع به طور کامل با رضایت رژیم اسرائیل نباشد.

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.

کا روزنامه‌های اسرائیلی ازجمله «جروزالم‌پست» در ماه‌های اخیر درباره گسترش روابط تجاری ایران با کشورهای عضو اتحادیه اروپا پس از توافق هسته‌ای و لغو تحریم‌ها ابراز نگرانی کرده‌اند. آیا این موضوع می‌تواند بر روابط رژیم اسرائیل و اتحادیه اروپا تأثیرگذار باشد؟

دراین‌باره مطمئن نیستم. پیش از تحریم‌ها، بسیاری از کشورهای اروپایی ازجمله آلمان یا ایتالیا روابط بسیار قوی اقتصادی با ایران داشتند درحالی‌که زمانی که نوبت به تصمیم‌گیری‌های داخلی در اتحادیه اروپا می‌رسید، آن کشورها از رژیم اسرائیل حمایت می‌کردند. همچنین، باید دید که آیا تحریم‌ها لغو خواهند شد و این روند چگونه خواهد بود.
کا پارلمان‌های دو کشور بریتانیا و فرانسه دولت فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند. آیا فکر می‌کنید که این موضوع نشانه‌ای از توافق عمومی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا درباره مسئله فلسطین و مسائل مرتبط با آن است یا آنکه در میان کشورهای اروپایی دیدگاه‌های متفاوتی دراین‌باره وجود دارد؟

کا به نظرتان نتیجه انتخابات سال ۲۰۱۶ آمریکا چه تأثیری بر رویکرد اتحادیه اروپا در قبال منازعه فلسطین – اسرائیل خواهد گذاشت؟ تأثیر این موضوع بر همکاری‌های آمریکا و اروپا در قبال موضوعات مختلف خاورمیانه به‌خصوص مسئله فلسطین چه خواهد بود؟

با پایان دوران ریاست‌جمهوری اوباما یک پنجره گشوده‌شده دیگر که فرصتی برای حل منازعه اسرائیلی– فلسطینی بود بسته خواهد شد. اوباما رئیس‌جمهوری بود که رویکردی متوازن را در قبال فلسطین و رژیم اسرائیل در پیش گرفته بود و در اظهارات همراه با ششم اخیر خود در مواجهه با نظرات نتانیاهو نیز این موضوع را نشان داد. اگر در پیام‌های «موگرینی» و نخست‌وزیرهای کشورهای اصلی اروپایی دقت کنید آنان نیز از موضع اوباما استقبال کردند و اظهار داشتند که حاضر به همکاری با او هستند. تا زمانی که نتانیاهو به‌گونه‌ای وضعیتی را مدیریت کند که اشکالی از روند مذاکرات صلح باز بمانند، طرفین غربی از بازی در چنین مسیری خرسند خواهند بود.
کا نظراتان درباره سرنوشت مذاکرات صلح در سال‌های آینده و وضعیت گزینه تشکیل دو دولت اسرائیلی – فلسطینی چیست؟ آیا فکر می‌کنید این گزینه تحقق‌پذیر است؟

گزینه تشکیل دو دولت فلسطینی – اسرائیلی همواره از نظر جغرافیایی امکان‌پذیر است. فرانسه پس از ازدست‌دادن تسلط بر الجزایر میلیون‌ها نفر از مهاجران را اسکان داد و پرتغال نیز پس از ازدست‌دادن مستعمرات پیشین‌اش در دهه ۷۰ میلادی همین رویه را در پیش گرفت. امکان‌ناپذیرشدن راه‌حل تشکیل دو دولت که اکنون در آن به سر می‌بریم، علت سیاسی دارد. در طرف اسرائیلی، افکار عمومی و اکثریت سیاست‌مداران آن رژیم مخالف هرگونه مصالحه‌ای بر سر مسائل کلیدی ازجمله بیت‌المقدس شرقی هستند. در طرف فلسطینی، فقدان رهبر برای تعیین استراتژی امری واضح و آشکار است اگرچه بسیاری از فعالان جامعه مدنی فلسطینی دراین‌زمینه اقداماتی را انجام داده‌اند.

باین‌حال، در وضعیت کنونی و شرایط موجود، کسانی که برای تغییر و تحول مسالمت‌آمیز به‌منظور دستیابی به صلح دارای استراتژی هستند به حاشیه رانده شده‌اند. انتخابات آزاد در فلسطین ۹ سال پیش برگزار شد و من گمان نمی‌کنم که شاهد برگزاری هیچ‌گونه انتخابات دیگری در سال ۲۰۱۶ میلادی باشیم. درصورتی‌که رهبری فلسطینیان واقعا خواستار تحولی اساسی در وضع موجود نباشد چرا اروپایی‌ها باید دراین‌زمینه پیش‌گام شوند.

کا چرا کشورهای اسکندیناوی از جمله نروژ و سوئد موضع فعالانه‌تری در مقایسه با دیگر کشورهای اروپایی در دفاع از حقوق فلسطینیان و مذاکرات صلح اتخاذ کرده‌اند؟

من پاسخ واضحی برای این پرسش ندارم. باین‌حال، گمان می‌کنم نخستین عامل درباره کشورهای سوئد و نروژ، تعهد آنان به حقوق بشر